

telse af dette Lovforslag, maa jeg erklære, at jeg ser mig nødt til at stemme imod Forslaget i den Form, hvori det foreligger.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Jeg troede, at det ærede Medlem, som nu satte sig (Clausen), allerede af de Bemærkninger, som ere fremkomne fra ærede Medlemmer her i Salen, havde faaet den Opfattelse, at hans Spørgsmaal, saaledes som han formulerede det, ikke var til at besvare; men da det ikke er Tilfældet, maa jeg udtrykkelig hævde, at Lovens Anvendelse selvfølgelig sker paa Regjeringens Ansvar, men at Regjeringen hverken er pligtig til eller i dette Dieblit istand til at kunne give noget bindende Svar paa ethvert Spørgsmaal, som maatte rettes om, hvilken Anvendelse den vil give Loven i et eller andet Tilfælde. Det er selvfølgelig, at hele Lovens Anvendelse sker paa Regjeringens Ansvar. Det er det eneste Svar, jeg kan give derpaa.

Winther: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) i Anledning af hans sidste Ytring, at hvis jeg ikke huster feil, gjorde den høitærede Finantsminister i et tidligere Møde opmærksom paa, at forsaavidt som der blev gjort nogen Forandring i dette Lovforslag, maatte Ansvaret falde paa Thinget, som vedtog det. Nu kan man jo altsaa sige, at Regjeringen har erklæret, at i Tilfælde af en saadan Forandring vil den ansøge Ansvar for at være lagt over paa Thinget. Jeg vil dernæst tillade mig at spørge, hvor det ærede Medlem kan paavise nogen Gjemmel for, at det skulde være den rigtige Opfattelse, at der var visse Love som den foreliggende, der stillede Nigsdagen med Hensyn til Ansvarret anderledes, end den var filltet overfor andre Love. Jeg tror, det ærede Medlem skylder Bevis for, at der findes nogen Gjemmel for en saadan Ytring, og det er altsaa blot en Løs Paaastand, der for mig aldeles ingen Betydning har, da jeg har en anden Opfattelse. Det ærede Medlem kan jo ikke forlange, at man skal tage ham som Autoritet.

Clausen: Det glæder mig, at jeg hørte klart og bestemt den høitærede Conseilspræsidents Mening. Var det ikke lykkedes mig første Gang at fremsætte min Mening saaledes, at han kunde svare derpaa, var Svaret nu saa tydeligt, at jeg forstaaer, det dog var lykkedes mig anden Gang. Af Conseilspræsidentens Svar fremgaar det, at Regjeringen vil fortolke Loven, som den vil, og selv bære Ansvarret derfor. Det forstaaer jeg nu tydeligt nok, men det er ogsaa for mig nok til at indtage en afgjørende Stilling imod Lovforslaget.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Det forekommer mig,

at det ærede Medlem derved nødvendigvis vil komme til at stemme mod Flertallet af de Love, der komme til at ligge for her i Thinget. Thi affurat det Samme, som jeg udtalte om denne Lov, gjælder om den regulære Finantslov og saa at sige om alle Love, at de skulle anvendes af Regjeringen paa dens Ansvar.

Berg: Ja, det forekommer ogsaa mig, at Regjeringens Svar var meget klart og nøie stemmende med Grundloven, saa Svaret kunde vi ganske vist udenad i Forveien. Men naar det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) mente, at det var Svar paa hans Spørgsmaal, saa har han vist slet ikke selv forstaaet sit Spørgsmaal, thi jeg skal ikke negte, at det ærede Medlems Spørgsmaal, forsaavidt jeg opfattede det, gik i Ost, medens Regjeringens Svar ganske rigtig gik i Vest. Det kommer vist deraf, at det ærede Medlem har været ligesaa uheldig idag med sine Spørgsmaal som igaar, da han spurgte om, hvorlænge denne Lov i høieste Fald kunde gjælde. Havde det ærede Medlem læst Loven, da han spurgte, saa kunde han have undgaaet at faae dette Svar fra Conseilspræsidenten, som han sit, og hvis han havde læst Loven, inden han spurgte idag, forekommer det mig, at han ganske kunde have friet os for en Diskussion, der efter min Mening ikke er overmaade meget værd. Thi naar det ærede Medlem taler om f. Ex. at sætte Dyrtidstillaget i Forbindelse med Spørgsmaalet om denne Lov, saa glemmer han jo fuldstændig, at der paa det Finantslovsforslag der indeværende Aar, der er fremlagt for Nigsdagen, efter Lovens Text kun kan menes Loven fra Efteraaret, thi den midlertidige Lov, vi herved paany give, det vil sige forlænge, det er den, der blev givet i Marts, og da havde det ærede Medlem ikke det paa sin Plads, som han nu praler af at have. Det er det Gne. Det Andet er, at der utvivlsomt Ingen er, der vil kalde et Dyrtidstillæg „nødvendige løbende Udgifter“; selv om det ærede Medlem altsaa havde Noget paa sin Plads fra Efteraaret, hvor der stod Noget om Dyrtidstillaget, saa vilde han ikke efter nogen Pragis have faaet det ind under de nødvendige løbende Udgifter. Naar det ærede Medlem havde tænkt paa de to Ting, vilde han ikke have spurgt, men vilde have befriet os fra at høre ham fra at proklamere tre Gange, hvorledes han — forefæstet med forskellige Forandringer — vilde stille sig i denne Sag. Jeg indrømmer, at efter den Betydning, det ærede Medlem og hans mange Venner her i Salen have, er det ingenlunde uden Interesse, hvorledes de ville stille sig ligeoverfor den Sag, men at faae det proklameret tre Gange, antog jeg dog ikke var særlig fornødent. Jeg havde ikke havt i Sinde at sige eet Ord om dette Forslag, jeg har ligesom det ærede Medlem for